

نویسنده: دکتر جمشید پژویان

بررسی سوبسید دولت به آموزش عالی

مقدمه

تحقیق این شرط، هزینه و فایده نهایی شخصی تولید و مصرف کالا برابر خواهد بود. به عبارت دیگر اگر هزینه ها و فایده های ایجاد شده، از تولید و مصرف کالا یا خدمت داخلی باشد. موقعیت تعادل در بازار همراه با شرایط کارآیی نیز خواهد بود. ولی حضور پی آمدهای خارجی باعث خواهد شد که در سطح تولید و قیمتی که تعادل در بازار را به همراه می آورد، شرط کارآیی نقض گردد.

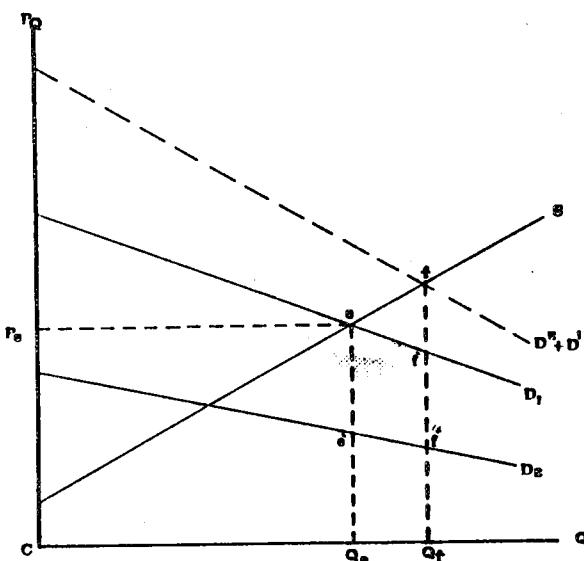
مدل ساده تحلیل پی آمدهای خارجی اقتصادی

بازار کالای Q را در نظر می گیریم، فرض می کنیم تولید و مصرف این کالا به غیر از فایده داخلی یا فایده ای که متقاضیان مستقیم در بازار جمع آوری می کنند، یک فایده خارجی نیز برای دیگران ایجاد نماید، در شکل ۱ منحنی های عرضه و تقاضا (فایده نهائی داخلی) را به ترتیب با S و D_1 نشان می دهیم. محور عمودی فایده های نهائی داخلی، خارجی، و هزینه نهائی را نشان می دهد و

در ادبیات اقتصاد، در زمینه پی آمدهای خارجی اقتصادی، مطالب و مقالات قابل توجهی نگارش یافته و در این باره گفته شده است که اگر عرضه و تقاضای یک کالا یا خدمت به غیر از متقاضیان مستقیم در بازار و تولید کنند گان کالا به گروه های دیگر فایده ای برساند، یا برای دیگران هزینه ای ایجاد کند، تولید و مصرف این کالا همراه با پی آمد خارجی است. اگر این پی آمد خارجی مثبت و سودمند باشد—پی آمد خارجی اقتصادی— و اگر جنبه منفی و غیرمفید پیدا کند—پی آمد خارجی غیراقتصادی— نام می گیرد. وجود پی آمدهای خارجی اقتصادی و غیراقتصادی در تولید و مصرف یک کالا، ایجاد انگیزه لازم جهت دخالت دولت در سیستم بازار را به دنبال دارد و بوجود آمدن عدم کارآیی در سیستم بازار این دخالت را توجیه می نماید.

شرط کارآیی در تخصیص منابع، برابری هزینه نهایی کل تولید یک کالا یا خدمت و فایده نهایی کل مصرف یا استفاده از آن می باشد. اگر تولید و مصرف کالا یا خدمت، پی آمد خارجی به دنبال نداشته باشد، در صورت وجود یک بازار رقابتی و

بدست می‌آید. محل برخورد منحنی عرضه و منحنی جدید سطح تولید کارآمد را در Q^* نشان می‌دهد. برای اینکه بازار خود به این سطح تولید کارآمد برسد، باید بین مصرف کنندهنهایی و عرضه کنندهنهایی توافق باشد. هزینهنهایی تولید Q^* برابر fQ^* است، درحالی که مصرف کننده این واحد در بازار که پرداخت کننده قیمت کالاست فقط حاضر به پرداخت \bar{Q}^* می‌باشد که برابر فایدهنهایی است که از مصرف این واحد

متوجه او می‌گردد. سطح تولید Q^* متعادل است ولی کارآمد نیست درحالی که کارآیی در سطح تولید Q^* تضمین می‌گردد ولی در آنجا تعادل در بازار وجود ندارد. این تخلف در بازار توجیه کننده دخالت دولت به صورت پرداخت سوبسیدی برابر اختلاف قیمت عرضه کننده و تولید کننده است (برابر فایدهنهایی خارجی ایجاد شده).

محور افقی کوچکترین مجموعه واحد دانشجویی را که فایده ایجاد می‌کند مشخص می‌کند. سطح تولید و قیمت در بازار Q^* از محل برخورد منحنیهای عرضه و تقاضا در e بدست می‌آید که به ترتیب با Q^* و P^* مشخص شده‌اند. بدون توجه به پی‌آمد خارجی موقعیت بازار، هم تعادل را به همراه دارد $MC = eQe \rightarrow MC = MB$ شرط کارآیی در بازار $MB = eQe$ شرط تعادل در بازار $MB = P = MC$

ولی به دلیل وجود پی‌آمد خارجی اقتصادی کل فایده ایجاد شده به فایده قابل جمع آوری از بازار منحصر نمی‌شود، بلکه فایده جانبی نیز ایجاد می‌گردد که گروههای خارج بازار از آن بهره می‌گیرند. شرط کارآیی، برابر مجموع فایدهنهایی و هزینهنهایی راحکم می‌کند. برفرض اینکه پی‌آمد خارجی اقتصادی ایجاد شده قابل اندازه‌گیری باشد، منحنی D^E در شکل ۱ فایدهنهایی خارجی را نشان خواهد داد. در نتیجه فایدهنهایی خارجی در سطح تولید eQ^* برابر eQ^* خواهد بود و خواهیم داشت:

$$MB^I = eQe \quad \text{فایدهنهایی داخلی}$$

$$MB^E = eQe \quad \text{فایدهنهایی خارجی}$$

$$MB = MB^I + MB^E = eQe + eQe \neq$$

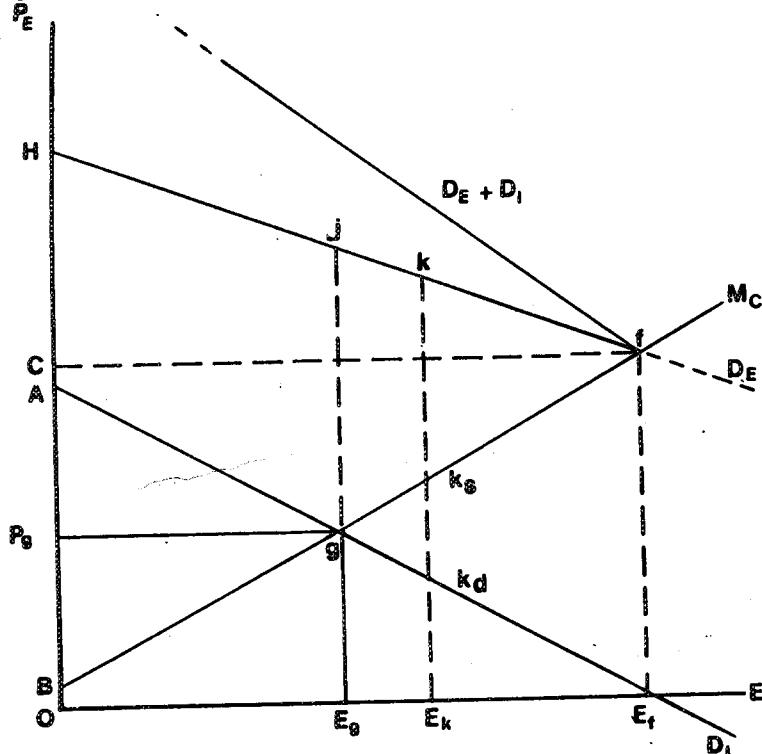
$$MC = eQe$$

نتیجاً شرط کارآیی نقض می‌گردد و تخصیص مؤثر منابع صورت نمی‌گیرد. شرط کارآیی در جایی بدست می‌آید که: $MB = MB^I + MB^E = MC$: مکان‌هندسی نقاطی که جمع فایدهنهایی داخلی و خارجی را نشان می‌دهند، منحنی $D^E + D^I$ و منحنی D^I است که از جمع عمودی دو منحنی D^E و

نمودار شکل ۱) بیشتر در سمت بالا و راست قرار بگیرد، این امر به معنی تعیین سطح تولید بیشتر برای تضمین کارایی است. از جهت دیگر حرکت به سمت راست روی محور مقادیر به معنی ارائه بیشتر کالا و خدمت است و در نتیجه، فایده نهایی داخلی در بازار کاهش می‌یابد. اگر فایده نهایی خارجی به اندازه کافی زیاد باشد، سطح تولید کارآمد در جایی تعیین می‌گردد که منحنی تقاضا در بازار (فایده نهایی داخلی) محور افقی را قطع می‌کند و در این صورت قیمت قابل قبول برای متقدصی نهایی در بازار برابر صفر خواهد بود. شکل ۲ چنین حالت خاصی را نشان می‌دهد.

کاربرد مدل در ارائه خدمات آموزش عالی

آموزش و خصوصاً آموزش عالی از خدماتی است که مدل فوق در مورد آن صادق است. فایده خارجی و جانبی که تحصیلات دانشگاهی متوجه جامعه می‌کند، نسبت به فایده شخصی داخلی آن به قدری قابل توجه است که در بیشتر ممالک جهان، کلیه هزینه‌های آن به وسیله دولت پرداخت و به صورت رایگان ارائه می‌شود. فزونی پی‌آمد خارجی اقتصادی یک کالا یا خدمت باعث می‌گردد که منحنی فایده نهایی خارجی (D^E) در

۱- بدینه است که اگر فایده نهایی خارجی واحد دانشجو که ارائه می‌گردد، بیشتر از این حد باشد، می‌توان موضع قیمت منطقی برای واحد دانشجو را نیز مطرح کرد (کمک هزینه تحصیلی).

$1-jfg = gE_g E_f$ صورت زیر است:

پرداخت کلیه هزینه‌های ارائه خدمات آموزش عالی، تعهد مالی سنگینی برای دولت می‌باشد که توجیه کننده آن پی‌آمدهای خارجی اقتصادی است که همراه تولید و مصرف این خدمت ایجاد می‌گردد. بدیهی است دولت به تصور وجود فایده‌های خارجی و اجتماعی که به اندازه کافی زیاد می‌باشد، آموزش عالی را رایگان می‌کند. لذا اگر پی‌آمد خارجی اقتصادی واقعی که ایجاد می‌گردد از مقدار تصور شده یا تخمين زده شده کمتر باشد، تخصیص غیر مؤثر منابع و اتلاف بودجه را به همراه خواهد داشت، اگر به دلایل تابع فایده داخلی و خارجی توجه شود و بررسی درجهت شناخت شرایط لازم برای حصول به بالاترین فایده اجتماعی انجام گردد، خالی از فایده نخواهد بود.

داوطلب یا متلقاضی آموزش عالی با ترکیب واحد دانشجوی ارائه شده و دقت خود سعی می‌کند «انتظار درآمد آینده» و درنتیجه مطلوبیت را به حداکثر برساند. به عبارت دیگر اگر معلومات و مهارت حاصل از تحصیلات عالی را با θ ، واحد دانشجو و وقت دانشجو را به ترتیب با E_g و E_f نشان دهیم، خواهیم داشت:

$$2. \theta = \theta(E, TE)$$

در حالی که $\frac{\partial \theta}{\partial TE} > 0$ $\frac{\partial \theta}{\partial E} > 0$ هستند.

دانشجو با ترکیب واحد دانشجوهای ارائه شده و زمانی که خود می‌گذارد^۲ به کسب مهارت و معلومات می‌پردازد. بهتر است تابع تولید مهارت را

منحنیهای M^C ، D^I و D^E به ترتیب هزینهنهایی تولید، فایده‌نهایی داخلی و فایده‌نهایی خارجی آموزش عالی را نشان می‌دهند. نسبت به سطح تولید متعادل در بازار که در E_g و قیمت E_f قرار دارد، سطح تولید کارآمد E_f و قیمت برای داوطلب صفر است. جهت جمع آوری حداکثر فایده، دولت باید سوبسیدی به میزان E_f (برابر هزینهنهایی تولید یا فایده‌نهایی خارجی) برای هر واحد دانشجو پردازد. افزایش رفاه ناشی از دخالت دولت و رایگان شدن آموزش عالی به صورت زیر قابل اندازه‌گیری است.

P_{ggfEO}	افزایش رفاه در مصرف
P_{ggfC}	افزایش رفاه در تولید
$cfgEfo$	افزایش رفاه در بازار
$- cfEfo$	کسر می‌شود هزینه سوبسید پرداختی
$- fgEf$	کاهش رفاه در بازار

با درنظر گرفتن افزایش در رفاه اجتماعی که با سطح زیر منحنی فایده‌نهایی خارجی D^E در فاصله E_g و E_f اندازه‌گیری می‌شود، خواهیم داشت:

افزایش در فایده خارجی پس از رایگان شدن آموزش E_f از آنجایی که سطح E_f به صورت زیر قابل تفکیک است: $E_f = jfg + gE_g E_f + f_g E_f$ ماحصل کاهش در رفاه بازار و افزایش در رفاه اجتماعی مقدار خالصی افزایش رفاه در جامعه به

۲ — TE وقتی است که دانشجو در هر دوره زمانی مشخص مثل شباهنگی روز تخصیص به آموزش می‌دهد نه دوره تحصیل برای اخذ مدرک دانشگاهی.

$$\begin{aligned} \Phi\theta^* &= \text{انتظار درآمد آینده} \\ P_E &= \text{قیمت واحد دانشجو} \\ W &= \text{درآمد واحد از کار در زمان حاضر (دوره} \\ &\text{دانشجویی)} \end{aligned}$$

λ = متغیرهای دیگر مثل سلیقه، سنت خانوادگی
تأثیر تغییرات در متغیرهای تابع تقاضا در تقاضا
را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$4 - \frac{\delta D_{IE}}{\delta Y} > 0, \quad \frac{\delta D_{IE}}{\delta \Phi\theta^*} > 0,$$

$$\frac{\delta D_{IE}}{\delta W} < 0, \quad \frac{\delta D_{IE}}{\delta P_E} < 0$$

برای m داوطلب تابع تقاضای بازار برای آموزش:

$$5 - D_E = \sum_{i=1}^m D_{iE}(Y, \Phi\theta^*, P_E, W, \lambda) =$$

$$D_E(Y, \Phi\theta^*, P_E, W, \lambda)$$

خواهد بود با توجه به مشکلهای جزئی تعیین علامت شده در (۴)، مشخص است همچنانکه برای شخص α افزایش درآمد منتهی به تقاضای بیشتر دوره آموزشی می‌شود، برای دوشخص α و ز با درآمدهای Y_i و Z_j با فرض اینکه ضریب متغیرهای دیگر یکسان فرض شده و متغیرها ثابت باشند اگر $Y_i > Z_j$ باشد، تقاضای α برای آموزش بیشتر است. همچنین در ازای مقادیر ثابت واحد دانشجو شخص α حاضر به پرداخت قیمت بیشتر خواهد بود.

چنانکه اشاره شد تابع فایده‌های خارجی مستقیماً تحت تأثیر مهارت‌های ایجاد شده از ارائه واحد دانشجو قرار می‌گیرد:

بیشتر مورد بررسی قرار دهیم. حتی با تأکید بر این فرض که کیفیت واحد دانشجوها یکسان باشد، ترکیب مقادیر برابر E و T_E مهارت برابری را کسب نخواهد نمود. چون با توجه به استعداد و هوش، درجه تعهد، ذخیره معلومات قبلی وغیره که در مقاصیبان متفاوت است، درجه‌های مختلف مهارت را می‌توان انتظار داشت. نتیجتاً بهتر است در تابع تولید مهارت متغیر دیگری را برای موارد فوق وارد کنیم و تابع (۳) را به صورت زیر بنویسیم:

$$3. \theta^* = \theta^*(E, T_E, H)$$

$$\text{اگر } \frac{\partial \theta^*}{\partial H} > 0$$

در اینجا (H) معرف استعداد و هوش، درجه تعهد، ذخیره معلومات قبلی وغیره می‌باشد.

باید توجه شود که این مهارت و معلومات θ^* است که مستقیماً ایجاد فایده خارجی یا اجتماعی می‌نماید، و به صورت انتظار درآمد آینده برای دانشجو ایجاد فایده شخصی یا داخلی می‌کند. در صورتی که کیفیت واحد دانشجوها ثابت و یکسان باشد، تقاضای دانشجو برای خریداری E از بازار، تابعی از قیمت، ثروت، درآمد حال، انتظار درآمد آینده، سلیقه و... می‌باشد. تابع تقاضای داوطلب α برای آموزش را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$D_{iE} = D_{iE}(\bar{Y}, \Phi\theta^*, P_E, W, \lambda)$$

که در آن:

$$\begin{aligned} \bar{D}_{iE} &= \text{تابع تقاضای داوطلب } \alpha \text{ برای واحد دانشجو} \\ \bar{Y} &= \text{ثروت داوطلب } \alpha \end{aligned}$$

را بین داوطلبان یا متقاضیانی که فایده نهایی داخلی آنها در فاصله Ak_d روی منحنی تقاضاً مشخص شده، تقسیم می‌نماید. بدیهی است که در اینجا اگر قیمت تعیین شده از طرف دولت (P_k) برابر $K_d E_k$ باشد، تقاضای اضافی و عرضه اضافی وجود خواهد داشت. اگر $P_k > K_d E_k$ باشد، داوطلبان کمتر از آن خواهند بود که E_k را تقاضاً نمایند و اگر $P_k < K_d E_k$ باشد، فزونی تقاضاً نسبت به عرضه وجود خواهد داشت.

ب— رایگان نمودن آموزش و انتخاب با روش حداکثر رفاه اجتماعی.

روش فوق مناسب بود اگر مطمئن می‌شدیم، متقاضیان E_k واحد دانشجو در قیمت $K_d E_k$ همان کسانی هستند که بالاترین فایده‌های اجتماعی را ایجاد می‌نمایند. با توجه به تابع فایده خارجی در رابطه (۶) روشن است که جهت ایجاد بالاترین فایده‌های اجتماعی می‌باید بین مجموعه‌ای از داوطلبان ممکن، آنان را که بالاترین فایده اجتماعی را ایجاد می‌کنند، انتخاب نمود. توجهی دیگر به تابع تقاضای شخصی در رابطه (۵) نشان می‌دهد بغير از θ^* که از طریق انتظار آینده درآمد در تابع تقاضاً ظاهر شده^۳ عوامل دیگری، مثل ثروت \bar{Y} نیز در توزیع داوطلبان روی منحنی تقاضای (۵) مؤثر هستند. در نتیجه محتمل است فایده نهایی شخصی بسیاری از داوطلبانی که بیشترین فایده اجتماعی را ایجاد می‌کنند، در فاصله $K_d E_k$ روی منحنی تقاضاً و چه بسا در بخشی

$$6— D_E^S = D_E(\theta^*, \dots)$$

$$\frac{\delta D_E^S}{\delta \theta^*} > 0$$

با توجه به (۳) و (۶) خواهیم داشت:

$$\frac{\delta D_E^S}{\delta H} = \frac{\delta D_E^S}{\delta \theta^*} \cdot \frac{\delta \theta^*}{\delta H} > 0$$

یعنی با توجه به یکسان بودن دیگر متغیرها، داوطلبان با استعداد و هوش، درجه تعهد و ذخیره معلومات قبلی بیشتر، فایده‌های جانبی بالاتری را ایجاد خواهند کرد.

حال می‌توانیم مدلی را که در شکل ۲ توضیح دادیم، بهتر تشریح کنیم. کل فایده خالص در رابطه (۱) در صورتی قابل جمع آوری است که امکان ارائه E_k واحد دانشجو وجود داشته باشد. اگر سطح واحد دانشجوی قابل ارائه را در کوتاه مدت در E_k در نظر بگیریم، منحنی عرضه کوتاه مدت به فاصله E_k از محور عمودی و به موازات آن قرار خواهد گرفت (با خط چین مشخص شده است). تخصیص E_k واحد دانشجویین متقاضیان به دو طریق ممکن خواهد بود.

الف— روش تخصیص از طریق مکانیزم قیمت.

دولت با دریافت قیمتی برابر $K_d E_k$ (برابر فایده نهایی داوطلبان در بازار) و پرداخت سوبسید به میزان $K_d K_d$ (تفاوت هزینه نهایی E_k و قیمت پرداختی متقاضیان) تعداد E_k واحد دانشجو

۳— این در صورتی است که θ^* در انتظار آینده از درآمد، ضریب قابل توجهی داشته باشد.

۴— این داوطلبان که فایده‌های نهایی آنها منفی است در ازای قیمت‌های منفی (کمک هزینه تحصیلی) حاضر به تقاضای بالفعل خواهند شد.

در اینجا تخصیص وقت دانشجوی α در یک دوره زمانی (مثلاً ۴ ساعت) بین اوقات فراغت، زمان صرف شده برای آموزش، و کار در دوران دانشجویی در مدلی ساده توضیح داده می‌شود. تابع مطلوبیت برای α به صورت زیر فرض می‌شود:

$$U_i = U_i(y_i, \varphi\theta^*, L)$$

که در آن:

$y_i =$ درآمد α در دوران دانشجویی است که با توجه به زمان نهاده شده به این منظور، T_w و D استمزد او W بدست می‌آید.

$\varphi\theta^*$ = انتظار درآمد α در آینده است که با توجه به مهارت کسب شده از تحصیلات دانشگاهی — که خود تابعی از زمان تخصیص یافته به آموزش و کسب معلومات است (T_E) — ناشی می‌شود.
 L = اوقات فراغت.

تابع محدودیت α را در اینجا بر حسب دوره زمانی ثابت، مثلاً در هر شبانه روز، هفته و یا غیره در نظر گرفته، با T^0 نشان می‌دهیم. این تابع محدودیت زمانی، به صورت زیر نوشته می‌شود:

$$T^0 = T_w + T_E + L$$

تابع «لاگرانژ» برای دانشجوی α را می‌توان به صورت زیر نوشت:
 $Z =$
 $U_i(Y_i, \varphi\theta^*, L) - \lambda (T_w + T_E + L - T^0)$.
 بنابراین شرایط اولیه برای حداکثر مطلوبیت به صورت زیر خواهد بود:

که منحنی تقاضا زیر محور افقی است، قرار داشته باشد.

با رایگان نمودن آموزش اجازه داده می‌شود که اشخاص با بالاترین فایده‌های نهایی شخصی، تا آنجایی که فایده نهائی شخص صفر را دارند، داوطلب کسب تحصیلات دانشگاهی شوند، آنگاه دولت با روش‌های مناسب^۵، بین داوطلبان کسانی را که بالاترین فایده‌های اجتماعی را ایجاد می‌کنند، برای ورود به دانشگاه انتخاب می‌نماید.^۶

تحلیل متغیر TE در رابطه ۳

با توجه به رابطه ۲ خواهیم داشت:

$$\frac{\delta\theta^*}{\delta T_E} > 0$$

به عبارت دیگر، هر قدر وقت اختصاص یافته برای آموزش، از طرف دانشجویان بیشتر باشد، مهارت ایجاد شده بیشتر خواهد بود. بار دیگر تابع تقاضای (۷) را برای واحد دانشجو در نظر می‌گیریم:

$$\Phi\theta^* = \int_{T_G}^{T^0} \theta^*(T_E, \dots) dt$$

متغیر θ^* انتظار درآمد آینده را نشان نمی‌دهد.

در این رابطه:

T_G زمان شروع به کار پیس از فارغ التحصیلی

T_m پایان دوره کاری

(T_E, \dots) سطح مهارت در شروع دوره

T_G می‌باشد.

۵— در اینجا می‌توان بحثی در رابطه با انتخاب داوطلبانی که فایده‌های نهایی شخصی کمتری دارند، مطرح نمود که در نتیجه موجب کاهش مجموع رفاه شخصی نسبت به سیستم قیمت گذاری خواهد شد.

۶— بررسی روش‌های مناسب انتخاب داوطلبان، خود مقوله‌ای دیگر و بیشتر در تصور مباحث آموزش و پرورش است.

که (\bar{T}_m, \dots, M) مدرک تحصیلی، T_m زمان

آموزش برای کسب مدرک می‌باشد.

حل دسته معادلات از شرایط اولیه برای حداکثر نمودن مطلوبیت در معادلات (۷) زمان تخصیص به آموزش را T_E^0 بدست می‌دهد، اگر زمان لازم برای مطالعه جهت کسب مدرک را با T_m^0 نشان دهیم $T_E^0 \geq T_m^0$ خواهد بود.^۷

نتیجتاً برای حصول به مهارتی که بتواند فایده

اجتماعی لازم جهت توجیه سویسید دولت را به همراه آورد، می‌باید مؤسسات آموزشی در اعطای مدارک تحصیلی اصرار در کسب مهارت به وسیله دانشجو را بنمایند. در غیر این صورت دانشجویان با کاهش ساعت آموزش تا حد بدست آوردن مدارک و در مقابل افزایش ساعت کار دوره دانشجویی و اوقات فراغت، مطلوبیت خود را به حداکثر خواهند رسانید.^۸

نکات زیر را می‌توان از رابطه ۸ استخراج نمود:

هرچه دستمزد کار در دوران دانشجویی بیشتر باشد، مطلوبیت نهایی ساعت تخصیص یافته به کار T_w بیشتر خواهد بود و زمان تخصیص یافته به آموزش تا حد $T_m^0 = T_E^0$ کاهش خواهد یافت. و اگر مطلوبیت نهایی حاصل از اوقات فراغت افزایش یابد، زمان تخصیص یافته به آموزش می‌تواند تا حد $T_m^0 = T_E^0$ کاهش یابد.

نتیجتاً در شرایطی نیز که در تابع مطلوبیت دانشجو^{*} φ_{θ^*} را داریم مؤسسات آموزشی موظف به

۷- تخصیص زمانی برای کسب مهارت از روابط (۷) که منجر به دریافت مدارک تحصیلی شود از کمتر نمی‌تواند باشد.

۸- مگراینکه کسب مهارت به صورت متفاوتی مجزا از انتظار درآمد آینده در تابع مطلوبیت او ظاهر گردد.

7-

$$\frac{\delta Z}{\delta T_w} = \frac{\delta U_i}{\delta T_w} - \lambda = 0$$

$$\frac{\delta Z}{\delta T_E} = \frac{\delta U_i}{\delta T_E} - \lambda = 0$$

$$\frac{\delta Z}{\delta L} = \frac{\delta U_i}{\delta L} - \lambda = 0$$

$$\frac{\delta Z}{\delta \lambda} = -(T_w + T_E + L - T^0) = 0$$

از اینجا خواهیم داشت:

8-

$$\frac{\delta U_i}{\delta T_w} = \frac{\delta U_i}{\delta T_E} = \frac{\delta U_i}{\delta L}$$

يعنی دانشجوی ۱ ساعت کار، فراغت و آموزش را به صورتی تعیین می‌کند که مطلوبیت نهایی حاصل از آنها با یکدیگر برابر باشد. در این صورت دانشجو در جهت حداکثر نمودن مطلوبیت خود تخصیص مناسب ساعت لازم برای آموزش و در نتیجه کسب مهارت را خواهد داد. اما اگر انتظار از جریان درآمد آینده، وابستگی به مهارت نداشته و یا این وابستگی جزئی باشد، تخصیص ساعت آموزش کاهش خواهد یافت.

اگر انتظار از درآمد آینده عمدهاً متأثر از مدرک تحصیلی بدون توجه به مهارت باشد، در تابع مطلوبیت بجای φ_{θ^*} می‌باید φ_{M_i} را جایگزین نمود، در حالی که

$$\varphi_{M_i} = \int_{T_C}^{T_m^0} M(T_m, \dots) dt$$

و می توان تأثیر متغیرهای تابع کیفیت واحد دانشجو را به صورت زیر مشخص نمود:

$$\frac{\delta E}{\delta I} > 0 \quad , \quad \frac{\delta E}{\delta K} < 0 \quad , \quad \frac{\delta E}{\delta e} < 0$$

انتخاب استاد غیر کارآمد، ظرفیت نامناسب گروه آموزش گیرنده و کمبود وسایل کمک آموزشی، در کیفیت واحد دانشجو کاهش ایجاد خواهد کرد و مهارت مطلوب بدست نخواهد آمد. این نقصان در فایده خارجی و یا اجتماعی آموزش عالی تأثیر خواهد گذاشت و تخصیص بودجه دولت و درنتیجه تخصیص منابع، غیر کارآمد خواهد شد.

«نتیجه»

سوبسید دولت به بازار آموزش عالی به دلیل عدم کارآئی بازار در جمع آوری کلیه فایده‌های ایجاد شده در ارائه و استفاده از واحد دانشجو می باشد. میزان سوبسید بستگی به فایده نهائی خارجی دارد و برابر آن است. حال هر عاملی که ایجاد کاهش در فایده خارجی را ممکن نماید، تخصیص غیر مؤثر بودجه دولت را به همراه خواهد داشت. این عوامل می توانند به دلایل زیر باشند:

- ۱- انتخاب داوطلبان نامناسب که توانایی ایجاد حداکثر فایده خارجی را ندارند، این اشکال با واگذاری انتخاب متفاضلیان از طریق سیستم

تضمین T^0_M در حد لازم برای کسب مهارت مناسب می باشند. همچنین دولت می تواند با پرداخت پاداش نقدی یا جنسی کافی به دانشجویانی که در هر ترم تحصیلی مهارتهای بالا را کسب می کنند، مطلوبیت نهائی حاصل از T_E را افزایش دهد.

تحلیل متغیر E در رابطه ۳

تاکنون در بررسی متغیرهای تابع مهارت، فرض براین بود که E نهاده‌ای یکسان و مشابه برای کلیه دانشجویان خواهد بود. به عبارت دیگر واحد دانشجوهای ارائه شده به وسیله مؤسسات آموزشی مختلف در گروههای متفاوت کیفیت یکسان و حد مطلوب را خواهند داشت. کیفیت واحد دانشجوی ارائه شده خود تابعی از مهارت استاد، وسایل کمک آموزشی و به عنوان یک کالای مورد مصرف جمعی، تحت تأثیر ظرفیت گروه آموزش گیرنده قرار دارد.

$$E = E(I, K, /e/) \\ /e/ = C_A - C^*$$

که در آن

I- تجربه و مهارت استاد

K- وسایل کمک آموزشی

C*- حد مطلوب ظرفیت گروه آموزشی^۹

C_A- ظرفیت واقعی گروه آموزشی

۹- یک کلاس درس یا یک آزمایشگاه و یا گروه آموزش گیر، مشابه یک کالای عمومی است که تا یک حد ظرفیت استفاده از خدمات آن به وسیله مصرف کنندگان اختیاری با هزینه نهایی صفر (خیلی جزئی) امکان‌پذیر است و پس از رسیدن به حد ظرفیت اثر ازدحام در آن ظاهر خواهد شد. در نتیجه تعیین حد مطلوب ظرفیت کلاس با توجه به مقیاس اقتصادی مصرف این کالاها و خدمات هزینه ازدحام بدست می آید.

قیمتها می تواند رخ دهد.

دانشجویی، منتهی به کاهش مطلوبیت نهائی ساعات تخصیص یافته به فرآگیری خواهد شد.

با پرداختهای نقدي برای دانشجویانی که در هر ترم مهارتهای بالايی را کسب می کنند می توان مطلوبیت نهائی ساعات فرآگیری را افزایش داد.

۴- کیفیت واحد دانشجو، با انتخاب نامناسب استاد، ظرفیت گروه آموزش گیر و کمبود وسایل آموزشی کاهش می یابد و تأثیر آن در کسب مهارت و ایجاد فایده خارجی مستقیم خواهد بود:

۲- ضریب ناکافی و پائین برای مهارت در تعیین دستمزد و حقوق فارغ التحصیلان در بازار کار و تعیین آن براساس مدرک اخذ شده. در صورت کوتاهی سیستم بازار کار در تعیین دستمزد براساس مهارت، مؤسسات آموزشی اعطای کننده مدرک می توانند تا حدودی با دقت در اعطای دیپلم به شرط اخذ مهارت، جایگزین انگیزه کسب حداکثر مهارت دانشجویان گردند.

۳- افزایش مطلوبیت نهائی حاصل از درآمد

منابع:

- 1- Public Finance in Theory and Practic, Second Edition R. A. Musgrave & P. B. Musgrave.
- 2- External Economics and Diseconomics in a Competitive situation, J. E. Meade Economic Juurnal, 62 (1952). PP 54-67.
- 3- «On Divergences between Social cost and Private cost», R. Turvey, Economic, August 1963.
- 4- «The postwar Literature on Externalition, An Inter Pretative Essay», E. J. Mishan, Journal of Economic Literature March 1971, PP 1-35.